

Прѣди още да стана, обаче слушамъ, че се прѣдлага да се избере старѣя за да ржководи и дава думата подъ редъ, понеже доста имало, които искатъ да говорятъ. За старѣя прѣдложиха и избраха менъ.

Азъ като поблагодархъ за честта, която ми правятъ, казахъ отъ страна на българитѣ, че намъ е било най-приятно винаги да сме биле правилно разбирани. Ние сме винаги искали да бъдемъ искренни, най-добрѣ, особено съ братята сърби, като наши съсѣди. Враговетѣ, тѣхни и наши, сж се стрѣмили винаги да ни смразятъ, но прѣминаването ми прѣзъ Сърбия, прѣстояването ми въ Бѣлградъ и дружбата ми съ тѣхъ до днесъ, ме кара да вѣрвамъ, че никой нѣма да бжде вече за въ бждаше въ състояние да ни смрази и стане причина да се повторятъ миналитѣ грѣшки, отъ които нѣмахме полза нито ние, нито тѣ.

Слѣдъ като говориха почти отъ всички прѣдставители на соколитѣ, поиска думата нѣкой изъ публиката, който се каза, че билъ добъръ славянинъ и хърватинъ.

Той като похвали българитѣ, че въ едно кжсо врѣме сж много напрѣднали, се изказа, че вчерашнитѣ и днешнитѣ овации, които се правятъ на българитѣ отъ страна на хърватитѣ, се правятъ за това, защото българитѣ и хърватитѣ сж имали едни и сжщи врагове, нѣмцитѣ, и още изъ между славянитѣ, а именно сърбитѣ! Веднага щомъ изговори тѣзи думи всички соколи и публиката, която бѣше въ туй врѣме въ и прѣдъ Каварната, почна да вика: „внъ, внъ шпионина, внъ врагътъ на славянството“! Нахвърлиха се нѣколко хърватски соколи къмъ него, но азъ се изпрѣчихъ и не имъ